

Megemlékezés a járeki haláltábor tömegsírjainál

A kegyeleti rendezvényt a helyi közösség szerb radikális párti vezetői is megtisztelték jelenlétükkel

Mintegy harmincan vettek részt az egyik minap ismerté vált járeki tömegsír közelében elhelyezett kereszt megkoszorúzásán. Magán a tömegsíron azért nem lehetett koszorúzni, mert a termőföld, ahol található jelenleg magánkézben van. A 2006-ban elhelyezett első járeki emlékkeresztnél ugyancsak lehetetlen lett volna megtartani a kegyeleti rendezvényt, ugyanis azt az egyébként egy szemétdomb mellett található alacsony fekvésű területet, a csapadékos időjárás miatt most víz borítja.

A megemlékezésen Csorba Béla, a VMDP temerini körzeti szervezetének elnöke mondott alkalmi beszédet. Pontosította, hogy Járek, mint település, 1944. december 2-a és 1946. április 15-e között gyűjtőtáborként működött. Hangsúlyozta, hogy több mint száz településről deportáltak ide embereket nemzeti és faji alapon. Zömében németekről és magyarokról volt szó. Mintegy 6500 ember vesztette itt életét embertelen körülmények között. Többségük éhen halt, de a legyengülés következtében fellépő betegségek is tizedelték a táborlakókat. A VMDP körzeti szervezetének elnöke ismertette, hogy a Németek Világszövetsége korábban már kérte a járeki helyi közösségtől és a temerini önkormányzattól, hogy egy megfelelő kegyeleti helyet biztosítsanak számukra. Ezt a kérést azonban – mint Csorba Béla mondta - a Magyar Koalíció képviselőin kívül eddig a község egyetlen más pártja sem támogatta, így nem lehetett megoldani:

- Én azonban bízom abban, hogy a következő próbálkozás már sikerrel fog járni, mert ahogyan a klasszikus görög tragédiaíró Szophoklész drámája, az Antigoné tanít bennünket, a pillanatnyi államérdeknél, vagy a pillanatnyi kis megalkuvásoknál van nagyobb érdek is, van nagyobb erkölcsi törvény. Ez pedig arról szól, hogy halottainkat mindig és minden körülmények között el kell temetni, és el kell méltóképpen siratni. Ez olyan elementáris, ősidőktől fogva létező emberi jog, amit semmi nem írhat felül és az a megértés, amit ma tanúsítottak a járeki helyi közösség vezetői, abból én arra következtetek, hogy fokozatosan eljutunk addig a pillanatig, hogy ettől a kis szerény emlékkeresztől egy sokkal méltóbbat el tudunk helyezni az itt nyugvó közel hatezer ötszáz áldozat emlékére.

Az emlékkeresztet a hozzátartozók mellett megkoszorúzta Vukašinović Éva tartományi ombudszmanhelyettes és Gusztón András, Temerin polgármestere. A Duna menti Svábok Egyesülete nevében Gliša Mihajlov, a Bácsi Fórum nevű civil szervezet elnöke helyezte el a kegyelet virágait.

Figyelmet érdemel, hogy a megemlékezésen első ízben jelen voltak a járeki helyi közösség (szerb radikális párti) képviselői, Milan Mandić tanácselnökkel az élen, aki a sajtó képviselői előtt elmondta, hogy szerinte is „eljött az ideje annak, hogy az áldozatok hozzátartozói méltóképpen emlékezhessenek“. Mint mondta, a járekiaknak nincs titkolnivalójuk a történetekkel kapcsolatban. Nekik ehhez semmi közük, hiszen őket a tábor felszámolása után telepítették Járekra. A tanácselnök a megemlékezés után megvendégelte a résztvevőket.

Ternovác István